Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (seitsmes koda)

2. juuni 2022*

Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Kohtu- ja kohtuväliste dokumentide kättetoimetamine – Määrus (EÜ) nr 1393/2007 – Artikkel 5 – Dokumendi tõlge – Tõlkekulude kandmine taotluse esitaja poolt – Mõiste „taotluse esitaja“ – Asja menetleva kohtu algatusel kohtudokumentide kättetoimetamine menetlusse astujatele

Kohtuasjas C-196/21,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Tribunalul Ilfovi (Ilfovi apellatsioonikohus, Rumeenia) 4. veebruari 2021. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 26. märtsil 2021, menetluses

SR

versus

EW,

menetluses osalesid:

FB,

CX,

IK,

EUROOPA KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president J. Passer, kohtunikud N. Wahl ja M. L. Arastey Sahún (ettekandja),

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– EW, esindaja: *avocată* S. Dumitrescu,

* Kohtumenetluse keel: rumeenia.

– Rumeenia valitsus, esindajad: E. Gane, L.-E. Baţagoi ja A. Wellman,

– Prantsuse valitsus, esindajad: A.-L. Desjonquères ja N. Vincent,

– Ungari valitsus: esindaja: Z. Biró-Tóth ja M. Z. Fehér,

– Euroopa Komisjon, esindajad: A. Biolan ja S. Noë,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades („dokumentide kättetoimetamine“), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000 (ELT 2007, L 324, lk 79), artikli 5 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud SRi ja EW vahelises kohtuvaidluses nende abielu lahutamise üle vastastikusel kokkuleppel ning vanemliku vastutuse kindlaksmääramise ja teostamise üle nende alaealise lapse suhtes.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Määruse nr 1393/2007 põhjendused 2–4 on sõnastatud järgmiselt:

„(2) Siseturu nõuetekohaseks toimimiseks tuleb parandada ja kiirendada tsiviil- ja kaubandusasjades kättetoimetatavate kohtu- ja kohtuväliste dokumentide edastamist liikmesriikide vahel.

(3) Nõukogu koostas 26. mai 1997. aasta aktiga konventsiooni kohtu- ja kohtuväliste dokumentide Euroopa Liidu liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades ning soovitas liikmesriikidel see oma vastavate riigiõiguslike normide kohaselt vastu võtta. Nimetatud konventsioon ei ole jõustunud. Tuleks tagada konventsiooni sõlmimiseks peetud läbirääkimiste tulemuste jätkuvus.

(4) 29. mail 2000. aastal võttis nõukogu vastu määruse (EÜ) nr 1348/2000 tsiviil- ja kaubandusasjade kohtu- ja kohtuväliste dokumentide Euroopa Liidu liikmesriikides kätteandmise [Termin on muutunud. Kasutusel on uus termin „kättetoimetamine“] [(EÜT 2000, L 160, lk 37; ELT eriväljaanne 19/01, lk 227)] kohta. Kõnealuse määruse sisu tugineb põhiosas nimetatud konventsioonile.“

4 Selle määruse artiklis 2 on sätestatud:

„1. Iga liikmesriik määrab ametiisikud, asutused või muud isikud, edaspidi „edastavad asutused“, kes on pädevad edastama teises liikmesriigis kättetoimetatavaid kohtu- või kohtuväliseid dokumente.

2. Iga liikmesriik määrab ametiisikud, asutused või muud isikud, edaspidi „vastuvõtvad asutused“, kes on pädevad teisest liikmesriigist edastatud kohtu- ja kohtuväliseid dokumente vastu võtma.

[…]“.

5 Kõnesoleva määruse artiklis 5 on sätestatud:

„1. Edastav asutus, kellele taotluse esitaja edastatava dokumendi edasi saadab, teavitab taotluse esitajat, et adressaat võib keelduda taotlust vastu võtmast, kui see ei ole koostatud ühes artiklis 8 sätestatud keeltest.

2. Taotluse esitaja kannab kõik tõlkekulud enne dokumendi edastamist, ilma et see piiraks kohtul või pädeval asutusel hilisema otsuse tegemist selliste kulude kandmise kohta.“

6 Sama määruse artikli 8 lõikes 1 on ette nähtud:

„Vastuvõttev asutus teavitab adressaati, kasutades selleks II lisas esitatud tüüpvormi, et ta võib keelduda kättetoimetatava dokumendi vastuvõtmisest vastuvõtmise ajal või tagastades dokumendi vastuvõtvale asutusele ühe nädala jooksul, kui see ei ole koostatud ühes järgmistest keeltest või kui sellele ei ole lisatud tõlget ühte järgnevatest keeltest:

a) keel, millest adressaat aru saab, või

b) adressaatliikmesriigi ametlik keel, või kui nimetatud liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, kättetoimetamiskoha ametlik keel või üks selle ametlikest keeltest.“

Rumeenia õigus

7 1. juuli 2010. aasta seaduse nr 134/2010, millega kehtestatakse tsiviilkohtumenetluse seadustik (Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă) (*Monitorul Oficial al României*, I osa, nr 247, 10.4.2015), artiklis 61 on sätestatud:

„1. Iga huvi omav isik võib menetlusse astuda algsete poolte vahelises pooleliolevas menetluses.

[…]

3. Menetlusse astumine on iseseisva nõudeta, kui selle eesmärk on üksnes toetada ühe poole kaitset.“

8 Selle seaduse artiklis 64 on ette nähtud:

„1. Kohus toimetab pooltele kätte menetlusse astumise avalduse ja sellele lisatud dokumentide koopiad.

2. Pärast menetlusse astuja ja poolte ärakuulamist otsustab kohus menetlusse astumise põhimõttelise vastuvõetavuse üle põhistatud määrusega.

[…]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

9 SR ja EW on alaealise lapse ema ja isa.

10 Eelotsusetaotluses täpsustamata kuupäeval esitasid SR ja EW mõlemad Judecătoria Bufteale (Buftea esimese astme kohus, Rumeenia) hagi, milles palusid lahutada nende abielu ning kindlaks määrata vanemlik vastutus nende lapse eest ja selle vastutuse teostamise kord.

11 Nimetatud kohus lahutas 4. juuli 2016. aasta otsusega SRi ja EW abielu vastastikusel kokkuleppel. Lisaks määras kohus lapse elukohaks ema elukoha ning otsustas, et vanemad teostavad hooldusõigust ühiselt, tagades isa ja lapse vaheliste isiklike sidemete säilimise külastuskorra järgi. Veel mõistis see kohus EW-lt välja lapsele elatise.

12 EW ja SR esitasid mõlemad selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule Tribunalul Ilfovile (Ilfovi apellatsioonikohus, Rumeenia).

13 EW palub esimese võimalusena tühistada nimetatud kohtuotsus, kuna kohtul puudus asja lahendamiseks pädevus, ja teise võimalusena seda muuta osas, mis puudutab lapse elukohta ja lapsele elatise maksmist.

14 SR taotleb talle ainuhooldusõiguse andmist, EW külastuskorra tühistamist, viimasele kohustuseks määratud elatise summa muutmist ja kohtukulude uut jaotamist.

15 FB, CX ja IK, kes on vastavalt lapse vend, õde ja isapoolne vanaisa, palusid 5. juulil 2018 luba astuda menetlusse EW nõuete toetuseks. Need menetlusse astujad elavad Prantsusmaal.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus otsustas 15. septembri 2020. aasta määrusega menetlusse astumise avalduste vastuvõetavuse üle otsustades, et SR ja EW olid kohustatud tagama selle kohtu väljastatud kohtukutsete prantsuse keelde tõlkimise, et need vastavalt määruse nr 1393/2007 sätetele kätte toimetada FB-le, CXile ja IK-le.

17 SR ja EW keeldusid nende menetlusdokumentide prantsuse keelde tõlkimise kulude eest ettemakset tegemast, sest leidsid, et need kulud peab kandma eelotsusetaotluse esitanud kohus. Menetluspooled väidavad, et „taotluse esitaja“ määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõike 2 tähenduses on eelotsusetaotluse esitanud kohus.

18 Sellega seoses märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et mõiste „taotluse esitaja“ määruse nr 1393/2007 artikli 5 tähenduses ei saa tähendada kohut. Nimelt saab kohus tegutseda üksnes edastava asutusena selle määruse artikli 2 lõike 1 tähenduses või vastuvõtva asutusena sama

määruse artikli 2 lõike 2 tähenduses. Käesoleval juhul tegutseb eelotsusetaotluse esitanud kohus edastava asutusena, kelle pädevuses on edastada asjaomased kohtudokumendid kättetoimetamiseks teises liikmesriigis, st Prantsusmaal.

19 Nimetatud määruse artikli 5 lõikest 1 tuleneb, et mõiste „taotluse esitaja“ ning mõiste „adressaat“ on selgelt välja jäetud mõistete „edastav asutus“ ja „vastuvõttev asutus“ vastavatest kohaldamisaladest. Kuna eelotsusetaotluse esitanud kohus on põhikohtuasjas edastav asutus, ei saa teda järelikult pidada taotluse esitajaks.

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul on taotluse esitaja määruse nr 1393/2007 tähenduses isik, kes esitas taotluse ja kes on huvitatud sellest, et kättetoimetamine toimuks vastavalt sellele määrusele, et kohtumenetlus saaks lõpule jõuda. Käesoleval juhul on nendeks isikuteks SR ja EW, sest mõlemad pooled esitasid eelotsusetaotluse esitanud kohtule apellatsioonkaebuse ning neil on seega põhimõtteliselt huvi apellatsioonimenetluse lõpulejõudmise suhtes.

21 Neil asjaoludel otsustas Tribunalul Ilfov (Ilfovi apellatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kui kohus teeb otsuse menetlusse astujate tsiviilkohtumenetlusse lubamise kohta ja otsustab nad kohtusse kutsuda, siis kas liikmesriigi kohus, kes otsustab menetlusse astujad või menetluses oleva kohtuasja poole kohtuse kutsuda, on „taotluse esitaja“ [määruse nr 1393/2007] artikli 5 tähenduses?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

Vastuvõetavus

22 Rumeenia valitsus leiab, et eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu, kuna eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud faktiliste asjaolude kirjeldus ei võimalda kindlaks teha, kas põhikohtuasjas tekib konkreetselt küsimus menetlusdokumendi tõlkimise vajadusest ja seega sellega seotud kulude kandmisest.

23 Täpsemalt ei märgi eelotsusetaotluse esitanud kohus, kas kohtukutsete kättetoimetamine menetlusse astujatele on juba toimunud ja kas viimased keeldusid kutseid vastu võtmast põhjusel, et need ei ole koostatud keeles, millest nad saavad aru või peaksid aru saama. Kui seda aga toimunud ei ole, on eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimus hüpoteetiline ja seetõttu vastuvõetamatu.

24 Rumeenia valitsus märgib, et Euroopa Kohtul on juba olnud võimalus täpsustada, et määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõike 1 kohaselt teavitab edastav asutus taotluse esitajat, et adressaat võib keelduda dokumenti vastu võtmast, kui see ei ole koostatud ühes nimetatud määruse artiklis 8 sätestatud keeltest. Seejärel on 16. septembri 2015. aasta kohtuotsuse Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 35) järgi siiski taotluse esitaja otsustada, kas kõnealune dokument tõlkida või mitte, ning vastavalt sama määruse artikli 5 lõikele 2 peab tema kandma ka tõlkimise kulud.

25 Selle kohta tuleb märkida, et vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale eeldatakse, et liidu õiguse tõlgendamist puudutavad küsimused, mis liikmesriigi kohus on esitanud õiguslikus ja faktilises raamistikus, mille ta on määratlenud omal vastutusel ja mille paikapidavuse

kontrollimine ei ole Euroopa Kohtu ülesanne, on asjakohased. Euroopa Kohus võib keelduda liikmesriigi kohtu esitatud eelotsuse küsimusele vastamast vaid siis, kui on ilmne, et taotletaval liidu õiguse tõlgendusel puudub igasugune seos põhikohtuasja tegelike asjaolude või esemega, kui probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada vajalikke faktilisi või õiguslikke asjaolusid, et anda tarvilik vastus talle esitatud küsimustele (21. detsembri 2021. aasta kohtuotsus Euro Box Promotion jt, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 ja C-840/19, EU:C:2021:1034, punkt 139 ning seal viidatud kohtupraktika).

26 Lisaks, arvestades liikmesriigi kohtute ja Euroopa Kohtu koostööd eelotsusemenetluses, ei ole liikmesriigi kohtu poolt teatavate faktiliste asjaolude esitamata jätmise tagajärg tingimata eelotsusetaotluse vastuvõetamatus, kui vaatamata puudustele leiab Euroopa Kohus toimikumaterjalide põhjal, et ta saab anda eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarviliku vastuse (2. aprilli 2020. aasta kohtuotsus Reliantco Investments ja Reliantco Investments Limassol Sucursala Bucureşti, C-500/18, EU:C:2020:264, punkt 42 ning seal viidatud kohtupraktika).

27 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et Euroopa Kohtul on piisavalt teavet, mis võimaldab tal anda eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarviliku vastuse. Nimelt tuleb märkida, et EW poolt Euroopa Kohtule esitatud kirjalikest seisukohtadest nähtub, et eelotsusetaotluse esitanud kohus on menetlusdokumendid menetlusse astujatele juba 2019. aastal kätte toimetanud, mida vastu võtmast viimased keeldusid määruse nr 1393/2007 alusel põhjusel, et need dokumendid olid koostatud rumeenia keeles. Kuna nad seda keelt ei valda, soovisid nad saada need menetlusdokumendid prantsuse keelde tõlgituna.

28 Need EW esitatud faktilised asjaolud võimaldavad seega vajalikus osas täiendada eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud faktilist raamistikku ja kinnitavad esitatud küsimuse eeldatud asjakohasust, välistades selle pidamise hüpoteetiliseks.

29 Neil asjaoludel on eelotsusetaotlus vastuvõetav.

Sisulised küsimused

30 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kohut, kes määrab kohtudokumentide edastamise kolmandatele isikutele, kes taotlesid menetlusse astumist, saab pidada „taotluse esitajaks“ selle sätte tähenduses.

31 Kõigepealt tuleb meelde tuletada, et selle sätte kohaselt kannab taotluse esitaja kõik tõlkekulud enne dokumendi edastamist, ilma et see piiraks kohtul või pädeval asutusel hilisema otsuse tegemist selliste kulude kandmise kohta.

32 Sellega seoses tuleb märkida, et määrus nr 1393/2007 ei sisalda mõiste „taotluse esitaja“ määratlust.

33 Sellise määratluse puudumisel tuleb määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõiget 2 tõlgendada selle konteksti ja määruse nr 1393/2007 eesmärke silmas pidades (vt selle kohta 16. septembri 2015. aasta kohtuotsus Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 28, ja analoogia alusel seoses määrusega nr 1348/2000 8. mai 2008. aasta kohtuotsus Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 45). Ka liidu õigusnormi tekkelugu võib anda asjakohast teavet selle normi tõlgendamiseks (10. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Wightman jt, C-621/18, EU:C:2018:999, punkt 47 ning seal viidatud kohtupraktika).

34 Mis puudutab esiteks selle määruse artikli 5 lõike 2 kontekstipõhist ja ajaloolist tõlgendamist, siis tuleb tõdeda, et selle sätte sõnastus ise eristab taotluse esitajat, kes peab kandma kõik tõlkekulud enne dokumendi edastamist, ja kohut või pädevat asutust, kelle poole on pöördutud edastavas liikmesriigis ja kes võib teha võimaliku hilisema otsuse nende kulude kandmise kohta.

35 Selline taotluse esitaja ja asja menetleva liikmesriigi kohtu eristamine tuleneb ka määrust nr 1393/2007 käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast, eelkõige 16. septembri 2015. aasta kohtuotsusest Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603, punktid 41–43), milles Euroopa Kohus rõhutas ühelt poolt, et edastavas liikmesriigis asja menetlev kohus peab tegema otsuse sisuliste küsimuste kohta, kui taotluse esitaja ja dokumendi adressaat on selles osas eriarvamusel, ja teiselt poolt, et see kohus peab tagama asjaomaste poolte, st taotluse esitaja ja adressaadi õiguste tasakaalustatud kaitse.

36 Sarnane eristamine nähtub 28. aprilli 2016. aasta kohtumäärusest Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316, punkt 75), milles Euroopa Kohus nägi ette võimaluse, et enne dokumendi kättetoimetamise menetluse algatamist annab asja menetlev kohus esimese esialgse hinnangu adressaadi keeleoskusele, et teha kokkuleppel taotluse esitajaga kindlaks, kas dokumendi tõlkimine on vajalik või mitte.

37 Samuti tuleb märkida, et määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõikes 1 tehakse käesoleva kohtuotsuse punktis 34 viidatud eristusega samaväärset vahet, kuivõrd selles on sätestatud, et edastav asutus teavitab taotluse esitajat sellest, et adressaat võib keelduda edastatud dokumenti vastu võtmast, kui see ei ole koostatud ühes selle määruse artiklis 8 sätestatud keeltest. Nimelt on edastavad asutused selle määruse artikli 2 lõike 1 kohaselt ametiisikud, asutused või muud isikud, kes on pädevad edastama teises liikmesriigis kättetoimetatavaid kohtu- või kohtuväliseid dokumente. Eelotsusetaotlusest nähtub, et käesoleval juhul tegutseb eelotsusetaotluse esitanud kohus edastava asutusena.

38 Ühtlasi nähtub määruse nr 1393/2007 põhjendusest 4, et selle määrusega kehtetuks tunnistatud määruse nr 1348/2000 sisu tugines põhiosas Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel koostatud konventsioonile kohtu- ja kohtuväliste dokumentide Euroopa Liidu liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades, mis võeti vastu Euroopa Liidu Nõukogu 26. mai 1997. aasta aktiga (EÜT 1997, C 261, lk 1).

39 Konventsiooni seletuskiri (EÜT 1997, C 261, lk 26), mis on asjakohane määruse nr 1393/2007 tõlgendamisel (vt selle kohta 11. novembri 2015. aasta kohtuotsus Tecom Mican ja Arias Domínguez, C-223/14, EU:C:2015:744, punkt 40, ning analoogia alusel seoses määrusega nr 1348/2000 8. mai 2008. aasta kohtuotsus Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, punkt 53), kinnitab määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõike 2 sellist tõlgendust, et dokumendi tõlkekulusid ei pea kandma asja menetlev kohus.

40 Nimelt on määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõike 2 sõnastusega identses sõnastuses oleva konventsiooni artikli 5 lõike 2 kohta tehtud kommentaaris, mis on toodud nimetatud seletuskirjas, täpsustatud, et „mõiste „taotluse esitaja“ viitab igal juhul dokumendi edastamise suhtes huvi omavale poolele. Järelikult ei saa tegemist olla kohtuga“.

41 Neil asjaoludel nähtub määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõike 2 kontekstipõhisest ja ajaloolisest tõlgendusest, et kui kohus määrab kohtudokumentide edastamise kolmandatele isikutele, kes taotlevad menetlusse astumist, ei saa seda kohut pidada selle sätte tähenduses „taotluse esitajaks“ nii, et tema kanda jääksid kõik tõlkekulud enne dokumendi edastamist.

42 Teiseks kinnitab seda järeldust määruse nr 1393/2007 teleoloogiline tõlgendus.

43 Euroopa Kohtul on nimelt juba olnud võimalus täpsustada määruse nr 1393/2007 eesmärkide kohta, et määruse põhjendusest 2 nähtuvalt on selle eesmärk kehtestada tsiviil- ja kaubandusasjades kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liidusisene kättetoimetamise kord, mille eesmärk on siseturu nõuetekohane toimimine. Nii kehtestatakse nimetatud määrusega kohtumenetluste tõhustamise ja kiirendamise eesmärgil ning korrakohase õigusemõistmise tagamiseks kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikide vahel otse edastamise põhimõte, mis lihtsustab ja kiirendab menetlusi (16. septembri 2015. aasta kohtuotsus Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punktid 29 ja 30 ning seal viidatud kohtupraktika, ning 28. aprilli 2016. aasta kohtumäärus Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, punktid 47 ja 48).

44 Samas on Euroopa Kohus ka otsustanud, et määrust nr 1393/2007 tuleb tõlgendada nii, et igal konkreetsel juhul saaks tagatud õiglane tasakaal taotluse esitaja ja dokumendi adressaadi õiguste vahel, ühitades kohtudokumentide tõhusa ja kiire edastamise eesmärgi nõudega tagada adressaatide kaitseõiguste piisav kaitse (16. septembri 2015. aasta kohtuotsus Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 28. aprilli 2016. aasta kohtumäärus Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, punkt 51).

45 Lisaks on Euroopa Kohus märkinud, et ühelt poolt on tingimata vajalik selleks, et dokumendi adressaat saaks tõhusalt kasutada enda kaitseõigust, et see dokument on koostatud keeles, millest adressaat saab aru, ja teiselt poolt ei tohi kaasneda negatiivseid tagajärgi taotluse esitajale seeläbi, et adressaat keeldub tõlkimata dokumenti vastu võtmast ainuüksi viivitamiseks ja ilmselt oma õigusi kuritarvitades, kuigi on tõendatud, et dokumendi adressaat saab aru keelest, milles dokument on koostatud. Seega peab kohus, kelle poole on edastavas liikmesriigis pöördutud, tagama parimal võimalikul viisil mõlema poole huvid, eelkõige kontrollides kõiki konkreetselt adressaadi keeleoskust tõendavaid asjakohaseid asjaolusid ja tõendeid (vt selle kohta 28. aprilli 2016. aasta kohtumäärus Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, punktid 78 ja 79).

46 Tõlgendus, mille kohaselt tuleb esitavas liikmesriigis asja arutavat kohut käsitada taotluse esitajana määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõike 2 tähenduses, oleks aga vastuolus selle kohtu kohustusega tagada õiglane tasakaal taotluse esitaja ja dokumendi adressaadi huvide vahel. Nimelt eeldab selle kohustuse täitmine tingimata, et selleks kohustatud asutus on taotluse esitaja ja adressaadi huvide osas erapooletu. Sellest järeldub, et nimetatud ametiasutus ei tohi kokku langeda ühega nendest huvitatud isikutest, nimelt taotluse esitajaga.

47 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 1393/2007 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui kohus määrab kohtudokumentide edastamise kolmandatele isikutele, kes taotlevad menetlusse astumist, ei saa seda kohut pidada „taotluse esitajaks“ selle sätte tähenduses.

Kohtukulud

48 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades („dokumentide kättetoimetamine“), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000, artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui kohus määrab kohtudokumentide edastamise kolmandatele isikutele, kes taotlevad menetlusse astumist, ei saa seda kohut pidada „taotluse esitajaks“ selle sätte tähenduses.

Allkirjad